

Taxodium

*A fák őszülnek, mint az ember.
A rozsdá a fa zöldjéből előlép.
Ilyen az első szerelem:*

*Előbb fekete, aztán vörös, közben
A vörös a lelke mélyén a feketére gondol.*

*Minden szín a kátrányból jön,
S a kátrányhoz visszatér,
Ahol a magma világít, de még senki se látta.
Igazi hazája Louisiana és a miocén Pannonia,
Élő bizonyítotték a bükkábrányi kőfa.*

Anna

*Csendjével vár a nyári délután,
Erre nem jár jármű, madár.
Türelmes a lépted, gyöngyház a vállad, hang követ a föld alól.
A szemed mögött kapu nyílik
Mögötted nincs szárazföld,
Se ég, se víz.
A krémes két fedele közé feszültség szorul,
Az éjjeli lepke méregfoga,
Az elhaló textil.*